

Cauza C-577/20**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

4 noiembrie 2020

Instanța de trimitere:

Korkein hallinto-oikeus (Finlanda)

Data deciziei de trimitere:

29 octombrie 2020

Recurent:

A

Parte interesată:Sosiaali- ja terveystalouden lupa- ja valvontavirasto**Obiectul și temeiul juridic al procedurii preliminare**

Cerere de decizie preliminară – Articolul 267 TFUE – Recunoașterea calificărilor profesionale și a examenelor – Titlu profesional protejat – Directiva 2005/36/CE – Articolul 13 – Articolele 45, 49 și 53 TFUE

Obiectul cererii de decizie preliminară

Korkein hallinto-oikeus (Curtea Administrativă Supremă, Finlanda) este chemată să stabilească dacă autoritatea națională (Sosiaali- ja terveystalouden lupa- ja valvontavirasto, Autoritatea de autorizare și supraveghere în domeniul securității sociale și al sănătății, denumită în continuare de asemenea „Valvira”) poate respinge o cerere formulată de A având ca obiect obținerea autorizației de a utiliza titlul profesional protejat de psihoterapeut. A a solicitat obținerea acestei autorizații, în esență, în temeiul unei diplome eliberate de o universitate în Regatul Unit.

În cauză, este necesar să se stabilească mai întâi dacă cererea lui A poate fi respinsă pentru simplul motiv că A nu a exercitat profesia de psihoterapeut în modul prevăzut la articolul 13 alineatul (2) primul paragraf din Directiva

2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2013/55/UE, într-un alt stat membru. **[OR 2]**

Dacă acest motiv nu este, în sine, suficient pentru respingerea cererii, dreptul lui A de a exercita o profesie reglementată trebuie apreciat în temeiul articolelor 45 și 49 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și al jurisprudenței Curții referitoare la recunoașterea calificărilor și a examinărilor profesionale (în special Hotărârea din 7 mai 1991, Vlassopoulou, C-340/89, și Hotărârea din 6 octombrie 2015, Brouillard, C-298/14). În acest caz, în prezenta cauză, este necesar să se adopte o poziție în special cu privire la aspectul dacă, în împrejurările specifice ale speței, autoritatea națională avea dreptul să respingă cererea pentru motivul că consideră desfășurarea practică a formării absolvite ca fiind, în părțile sale esențiale, atât de insuficientă încât simpla formare în sine nu poate fi considerată o formare pregătitoare pentru profesia de psihoterapeut.

În acest context, trebuie să se evalueze măsura în care dreptul Uniunii, în lumina jurisprudenței menționate a Curții de Justiție (de exemplu, în Hotărârea Brouillard, punctele 55 și 56), restrânge dreptul autorității competente a unui stat membru de a investiga modul în care s-a desfășurat în practică, în esență, o formare în privința căreia se prezintă o diplomă de la o universitate aparținând sistemului educațional al unui alt stat membru.

Întrebări preliminare

- 1) Libertățile fundamentale garantate de Tratatul privind Uniunea Europeană și de Directiva 2005/36/CE trebuie interpretate în sensul că revine autorității competente a statului membru gazdă sarcina de a aprecia dreptul unui solicitant de a exercita o profesie reglementată, în conformitate cu articolele 45 și 49 TFUE și cu jurisprudența în materie (a se vedea în special Hotărârea din 7 mai 1991, Vlassopoulou, C-340/89 și Hotărârea din 6 octombrie 2015, Brouillard, C-298/14), deși articolul 13 alineatul (2) din Directiva 2005/36/CE ar trebui să armonizeze condițiile de exercitare a unei profesii reglementate, printre care aceea că statul membru gazdă trebuie să îi permită exercitarea unei profesii reglementate unui solicitant care are un titlu de calificare dintr-un alt stat membru în care această profesie nu este reglementată, dar care nu îndeplinește cerința referitoare la exercitarea profesiei impusă de dispoziția directivei?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: având în vedere considerațiile expuse în cauza Brouillard (C-298/14, EU:C:2015:652, punctul 55), referitoare la criteriile exclusive de apreciere a echivalenței diplomelor, dreptul Uniunii se opune ca, într-o situație precum cea în discuție în prezenta procedură, autoritatea competentă a statului membru gazdă să își întemeieze aprecierea echivalenței unei formări și pe alte informații decât cele obținute de la organismul de formare sau de la

autoritățile celuilalt stat membru cu privire la conținutul exact și la modul de desfășurare a formării?

Dispozițiile de drept al Uniunii invocate

Articolele 45, 49 și 53 TFUE [OR 3]

Considerentele (1), (3), (6), (11), (17) și (44), precum și articolele 1-4 și articolele 10-14 din Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale [JO 2005, L 255, p. 22, Ediție specială, 05/vol. 8, p. 3], astfel cum a fost modificată prin Directiva 2013/55/UE [JO 2013, L 354, p. 132].

Jurisprudența Curții de Justiție invocată

Hotărârea din 7 mai 1991, C-340/89, Vlassopoulou, EU:C:1991:193, punctul 23

Hotărârea din 6 octombrie 2015, C-298/14, Brouillard, EU:C:2015:652, punctele 42, 47, 48 și 51-57

Hotărârea din 21 septembrie 2017, C-125/16, Malta Dental Technologists Association și Reynau, EU:C:2017:707, punctele 32, 38 și 52

Hotărârea din 27 iunie 2013, C-575/11, Nasiopoulos, EU:C:2013:430), punctele 20 și 31-33

Dispozițiile naționale invocate

Laki terveydenhuollon ammattihenkilöistä (559/1994¹, Legea privind profesioniștii din domeniul sănătății nr. 559/1994, denumită în continuare „Legea privind profesioniștii”)

Potrivit articolului 1 punctul 1 din Legea privind profesioniștii, obiectivul legii este de a promova siguranța pacienților, precum și calitatea îngrijirilor medicale, garantând că profesioniștii din domeniul sănătății în sensul prezentei legi dispun de formarea necesară activității lor profesionale, de o calificare profesională suficientă și de celelalte competențe necesare desfășurării activității profesionale.

Potrivit articolului 2 alineatul 1 punctul 2 din Legea privind profesioniștii, membrii profesiei de sănătate sunt, în special, persoană care, în temeiul acestei legi, au dreptul de a purta titlul profesional de profesionist în domeniul sănătății (*profesionist cu titlu profesional protejat*), reglementat prin decret guvernamental.

¹ Finlex: <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1994/19940559>.

Potrivit alineatului 2 al acestui articol, un profesionist autorizat sau acreditat, respectiv un profesionist cu titlu profesional protejat are dreptul de a practica profesia respectivă și de a purta titlul profesional respectiv. Pot să exercite, de asemenea, profesia unui profesionist cu titlu profesional protejat și alte persoane care au o formare, o experiență și aptitudini profesionale suficiente.

În conformitate cu articolul 3a alineatul 1 din Legea privind profesiștii, sunt norme de recunoaștere ale Uniunii, în sensul acestei legi, dispozițiile Directivei 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind recunoașterea calificărilor profesionale (denumită în continuare „Directiva privind calificările profesionale”), precum și actele normative ale Comisiei legate de acestea, care privesc exercitarea competențelor delegate și care sunt legate de punerea în aplicare a directivei în cauză. Potrivit alineatului 2 al aceluiași articol, în măsura în care această lege nu conține dispoziții privind recunoașterea calificărilor profesionale, se aplică Ammattipätevyuden [OR 4] tunnustamisesta annettu laki (1384/2015, Legea privind recunoașterea calificărilor profesionale nr. 1384/2015) sau Directiva privind calificările profesionale. Potrivit alineatului 3 al aceluiași articol, în privința profesiștilor din domeniul sănătății, Sosiaali- ja terveystalupa- ja valvontavirasto (Autoritatea de autorizare și supraveghere în domeniul securității sociale și al sănătății) acționează, în calitate de autoritate competentă în sensul Directivei privind calificările profesionale și al Legii privind recunoașterea calificărilor profesionale.

În temeiul articolului 5 alineatul 2 din Legea privind profesiștii, o persoană care a absolvit în Finlanda o formare corespunzătoare unei profesii reglementate prin regulament guvernamental are dreptul de a purta titlul profesional respectiv. În măsura în care formarea profesională nu este reglementată, autorizația de purtare a titlului profesional este supusă condiției ca Sosiaali- ja terveystalupa- ja valvontavirasto să fi recunoscut, la cerere, formarea în temeiul unor dispoziții mai detaliate, adoptate prin regulament guvernamental.

Potrivit articolului 8 alineatul 2 din Legea privind profesiștii, un resortisant al UE sau al SEE căruia i-a fost eliberat, într-un alt stat al UE sau al SEE decât Finlanda, ca urmare a unei formări în statul respectiv, un certificat menționat în normele de recunoaștere ale Uniunii sau un document asimilat acestuia cu privire la o formare, care este impus, în statul în cauză, pentru accesul la profesia respectivă, i se acordă, la cerere, de către Sosiaali- ja terveystalupa- ja valvontavirasto dreptul de a purta, în Finlanda, titlul profesional – reglementat prin regulament guvernamental – de profesionist în domeniul sănătății. Potrivit alineatului 3 prima teză al articolului menționat, această autoritate are posibilitatea, suplimentar față de dispozițiile alineatelor 1 și 2, de a dispune ca un solicitant să urmeze, ca formare de înlocuire, un stagiu de adaptare sau o probă de aptitudini în conformitate cu dispozițiile Legii privind recunoașterea calificărilor profesionale.

Asetus terveydenhuollon ammattihenkilöistä (564/1994², Regulamentul privind profesioniștii din domeniul sănătății nr. 564/1994, denumit în continuare de asemenea „Regulamentul privind profesioniștii”)

Conform articolului 1 din Regulamentul privind profesioniștii, termenul „psihoterapeut” este, printre altele, un titlu profesional protejat pentru profesioniștii din domeniul sănătății, în sensul articolului 2 alineatul 1 punctul 2 din Legea privind profesioniștii din domeniul sănătății (nr. 559/1994).

În temeiul articolului 2a alineatul 1 din Regulamentul privind profesioniștii, purtarea titlului profesional protejat de psihoterapeut este subordonată condiției ca persoana în cauză să fi absolvit o formare de psihoterapeut organizată de o universitate sau de o universitate împreună cu un alt organism de formare. Universitatea organizatoare trebuie să aibă competențe de formare în domeniul psihologiei sau al medicinei. Universitatea admite studenții în cadrul formării de psihoterapeut. În temeiul alineatului 2 al articolului menționat, aptitudinile necesare pentru exercitarea activității de psihoterapeut sunt dobândite prin intermediul unor studii de cel puțin 60 de credite, compuse din module de studii teoretice, de muncă psihoterapeutică cu pacienți, psihoterapie de formare și o lucrare de absolvire, desfășurate sub îndrumarea unor instructori. Aptitudinile sunt demonstrate în cursul unei examinări practice. **[OR 5]**

În conformitate cu alineatul 3 al articolului menționat anterior, utilizarea titlului profesional este condiționată de o experiență profesională de cel puțin doi ani în domeniul îngrijirilor medicale psihice sau într-o funcție corespunzătoare și de absolvirea, prealabilă formării de psihoterapeut, a:

- 1) unui examen universitar corespunzător superior sau a unui examen corespunzător în învățământul profesional în domeniul social sau al sănătății; examenul trebuie să conțină în total 30 de credite pentru studii de psihologie sau psihiatrie sau acestea trebuie să fi fost absolvite în mod suplimentar;
- 2) unui examen al nivelului de studii de infirmier și, în mod suplimentar, a unei specializări în psihiatrie, dacă examenul nu include studii psihiatrice; sau
- 3) unei alte formări corespunzătoare punctelor 1 și 2, urmate în străinătate.

În temeiul alineatului 4 al aceluiași articol, universitatea eliberează studenților un certificat de absolvire a formării. În certificat sunt menționate momentul, volumul, modulul de studii și aptitudinile dovedite în cadrul unui examen practic.

² Finlex: <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1994/19940564>.

Laki ammattipätevyyden tunnustamisesta (1384/2015³, Legea privind recunoașterea calificărilor profesionale nr. 1384/2015, denumită în continuare „Legea privind recunoașterea calificărilor profesionale”)

În temeiul articolului 1 alineatul 1 din Legea privind calificările profesionale, această lege reglementează recunoașterea calificărilor profesionale în conformitate cu Directiva privind calificările profesionale și libera prestare a serviciilor. În conformitate cu alineatul 2 al articolului menționat, această lege se aplică recunoașterii unei calificări profesionale dobândite de un resortisant al unui stat membru al Uniunii Europene într-un alt stat membru.

Potrivit articolului 3 din Legea privind recunoașterea profesională, în sensul acestei legi, se aplică următoarele definiții:

- 1) o *profesie reglementată*⁴ este un oficiu sau o funcție pentru a căror ocupare sau exercitare este necesar ca o persoană să îndeplinească anumite cerințe de calificare profesională prevăzute de lege;
- 2) *calificare profesională* este o calificare atestată printr-un titlu de formare, un titlu de calificare, un titlu sau o experiență profesională, respectiv o combinație a acestora;
- 3) *titlu de calificare* este un titlu, certificat sau alt titlu oficial de calificare, eliberat de autoritatea competentă dintr-un stat membru cu privire la absolvirea [OR 6] unei formări profesionale urmate cu precădere în cadrul Uniunii, precum și un titlu eliberat unui resortisant al unui stat membru într-un stat terț cu privire la absolvirea unei formări profesionale;
- 7) *stat membru de origine* este statul în care a dobândit calificarea profesională un lucrător care s-a deplasat în Finlanda;
- 10) *autoritate competentă* este un organism care eliberează titluri și alte documente care constituie temeiul unei decizii de recunoaștere a calificării profesionale, precum și o autoritate care primește cereri și adoptă decizii cu privire la recunoașterea unei calificări profesionale;

Potrivit articolului 6 alineatul 1 din Legea privind calificarea profesională, recunoașterea unei calificări profesionale se întemeiază pe un titlu oficial de calificare, pe un titlu de calificare individual sau pe o combinație de documente de acest tip, eliberate de o autoritate competentă într-un alt stat membru.

³ Finlex: <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2015/20151384>.

⁴ Articolul 3 punctul 1 din Legea privind recunoașterea profesională a fost modificat prin Legea de modificare nr. 518/2020, intrată în vigoare la 1 iulie 2020, după cum urmează: 1) o *profesie reglementată* este un oficiu sau o funcție pentru a căror ocupare sau exercitare este necesar ca o persoană să îndeplinească cerințele detaliate privind calificarea profesională prevăzute de lege; Finlex: <https://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2020/20200518>

Recunoașterea unei calificări profesionale este supusă condiției ca o persoană să aibă dreptul, în statul membru de origine, de a lucra în profesia pentru exercitarea căreia solicită decizia de recunoaștere a calificării profesionale. Potrivit alineatului 2 al acestui articol, recunoașterea calificărilor profesionale se aplică și solicitanților care au exercitat profesia respectivă cu normă întreagă timp de un an sau pe o durată globală echivalentă cu normă redusă, în cei zece ani anteriori, într-un alt stat membru ce nu reglementează respectiva profesie și care dețin unul sau mai multe atestate de competență sau titluri de calificare emise de un alt stat membru care nu reglementează profesia respectivă. Aceste documente trebuie să ateste capacitatea titularului de a exercita profesia în cauză. Cu toate acestea, experiența profesională de un an nu este necesară dacă titlurile de calificare ale solicitantului certifică o formare profesională reglementată.

Prezentare succintă a situației de fapt și a procedurii

Valvira

- 1 A a solicitat Valvira dreptul de a utiliza titlul profesional protejat de psihoterapeut. A a anexat la această cerere, printre altele, un certificat eliberat de University of the West of England, Bristol la 27 noiembrie 2017 („has been awarded the POSTGRADUATE DIPLOMA with Merit having followed an approved postgraduate programme of study in SOLUTION FOCUSED THERAPY at Helsinki Psychotherapy Institute”).
- 2 Formarea fusese organizată de University of the West of England, Bristol (denumită în continuare de asemenea „UWE”) în cooperare cu societatea pe acțiuni activă în Finlanda, Helsingin Psykoterapiainstituutti Oy (denumită în continuare de asemenea „HPI”). Formarea s-a desfășurat în Finlanda în limba finlandeză.
- 3 Valvira fusese contactată, la momente diferite, de persoane care au exprimat îngrijorări legate de formarea de psihoterapie în cauză. Valvira a primit, în cursul anului 2017, comunicări din partea unor persoane care au participat la Solution Focused [OR 7] Therapy – program de formare al UWE și HPI. Cu ocazia acestor luări de contact, au fost menționate deficiențe în ceea ce privește inițierea în muncă în cadrul formării și în ceea ce privește psihoterapia de formare.
- 4 Cu ocazia luărilor de contact, s-a susținut de asemenea că timpul efectiv consacrat psihoterapiei de formare nu corespundea timpului care figura în jurnalul de lucru al cursanților. Conținutul real al studiilor nu ar fi corespuns obiectivelor de învățare și conținuturilor cuprinse în lista cursurilor și în angajamentele organismelor de formare.
- 5 În luna septembrie a anului 2017, Valvira a contactat telefonic cinci persoane care solicitaseră dreptul de a purta titlul profesional protejat de psihoterapeut după ce absolviseră, în luna iunie a anului 2016, formarea organizată în cooperare de

UWE și de HPI. Descrierile acestor cinci persoane referitoare la modul de desfășurare al inițierii în muncă și al psihoterapiei de formare coincideau cu prezentarea din luările de contact prezentate mai sus.

- 6 Prin decizia din 29 iunie 2018, Valvira a respins cererea formulată de A având ca obiect acordarea dreptului de a purta titlul profesional protejat de psihoterapeut, în esență, pentru motivul că A nu furnizase Valvira suficiente informații cu privire la conținutul formării.
- 7 Prin decizia din 10 septembrie 2018, Valvira a respins contestația formulată de A. A invocase faptul că formarea fusese absolvită în Finlanda. Potrivit deciziei Valvira, se consideră că formarea a fost urmată într-un sistem de învățământ străin. Valvira nu ar fi putut dobândi nicio certitudine în ceea ce privește aspectul dacă formarea fusese efectuată astfel încât să îndeplinească condițiile impuse în Finlanda unei formări de psihoterapie, în special în ceea ce privește inițierea în muncă în cadrul muncii psihoterapeutice cu pacienți, precum și psihoterapia individuală de formare a studenților.

Helsingin hallinto-oikeus (Tribunalul Administrativ din Helsinki)

- 8 *Tribunalul Administrativ din Helsinki* a respins prin decizia din 25 aprilie 2019 acțiunea introdusă de A. Această instanță a considerat că, în pofida faptului că formarea UWE-HPI fusese organizată *de facto* în Finlanda în limba finlandeză, această formare trebuia considerată ca fiind efectuată în Regatul Unit. Dispozițiile sistemului general de recunoaștere nu ar fi impus autorizarea cererii pentru motivul că A nu exercitase profesia de psihoterapeut nici în Regatul Unit, nici în alt stat membru în care formarea și profesia de psihoterapeut nu sunt reglementate.
- 9 În motivare, Tribunalul Administrativ a constatat că Valvira clarificase deja anterior, în contextul prelucrării altor cazuri în Regatul Unit, dacă profesia sau formarea de psihoterapeut erau reglementate în acest din urmă stat în modul definit la articolul 3 alineatul (1) literele (a) și (e) din Directiva privind calificările profesionale. Potrivit informațiilor primite, atât *The British Association for Counselling and Psychotherapy*, cât și *The Health and Care Professions Council* comunicaseră că profesia de psihoterapeut nu era reglementată în Regatul Unit. The UK National Contact Point for Professional Qualification comunicase că, [OR 8] în opinia sa, profesia și formarea de psihoterapeut nu erau reglementate în Regatul Unit.
- 10 Din motivarea Tribunalului Administrativ reiese de asemenea că Valvira a primit observații din partea *Centre for Professional Qualifications* în cadrul unei proceduri similare desfășurate în fața autorității competente suedeze, *Socialstyrelsen*, potrivit cărora profesia și formarea de psihoterapeut în Regatul Unit nu sunt reglementate în modul menționat în Directiva privind calificările profesionale.

- 11 Pe baza acestuia, Tribunalul Administrativ a apreciat condițiile necesare unei aprobări a cererii tot din perspectiva libertăților fundamentale garantate de Tratatul UE, făcând trimitere la Hotărârile Curții de Justiție C-298/14, Brouillard și C-340/89, Vlassopoulou.
- 12 Tribunalul Administrativ a arătat în special că, pentru a aprecia condițiile de aprobare a cererii în raport cu libertățile fundamentale, formarea în psihoterapie absolvită în străinătate trebuia comparată cu formarea actuală corespunzătoare finlandeză, astfel cum a procedat Valvira. Aceasta din urmă nu ar fi repus în discuție titlul de calificare, ca atare, acordat de UWE Bristol, ci ar fi comparat conținutul efectiv al formării absolvite de A cu formarea finlandeză.
- 13 Tribunalul Administrativ a considerat dovedit că formarea în cauză prezenta deficiențe substanțiale și diferențe față de formarea în psihoterapie finlandeză. Prin urmare, Valvira ar fi putut considera în mod legitim că nu fusese adusă dovada că cunoștințele și calificarea lui A corespundeau celor ale unui absolvent al unei formări în psihoterapie finlandeze. De asemenea, potrivit Tribunalului Administrativ, din libertățile fundamentale garantate de Tratatul FUE nu reiese că decizia Valvira de respingere a cererii ar fi încălcat legea.

Principalele argumente ale părților din procedura principală

- 14 În fața Korkein hallinto-oikeus (Curtea Administrativă Supremă), A a susținut în special că trebuia să se considere că formarea a fost absolvită în Finlanda și că UWE, în calitate de autoritate competentă, declarase că formarea este conformă cu Regulamentul finlandez privind profesioniștii din domeniul sănătății. Formarea UWE-HPI ar îndeplini cerințele unei formări în psihoterapie prevăzute la articolul 2a din Regulamentul privind profesioniștii din domeniul sănătății și ar trebui, prin urmare, să fie recunoscută drept o formare care permite obținerea titlului profesional protejat de psihoterapeut. Nu ar fi posibil să se impună, în privința unei formări în psihoterapie, mai mult decât ceea ce rezultă din textul regulamentului. Cu toate acestea, în ipoteza în care interpretarea va conduce la concluzia că formarea nu a fost absolvită în Finlanda, aceasta ar trebui să fie apreciată pe baza documentelor transmise de A și de organisme de formare, referitoare la lista cursurilor și la studii, precum și la calitatea acestor studii. Valvira nu ar fi efectuat o comparație întemeiată pe aceste documente, ci ar fi apreciat formarea UWE-HPI pe baza unor scrisori anonime, a unei expertize obținute de la Universitatea Oulu, care trebuie considerată concurentă cu UWE-HPI, precum și a interviurilor efectuate de ea însăși. Principiul loialității din dreptul Uniunii [OR 9] ar impune ca Valvira să nu repună în discuție conținutul unui document eliberat de UWE, care trebuie considerată autoritatea competentă a unui alt stat membru.
- 15 În fața Korkein hallinto-oikeus, Valvira a considerat că este neclar din punct de vedere juridic dacă cererea trebuia apreciată din perspectiva libertăților fundamentale garantate de Tratatul FUE, deși trebuia respinsă fie și numai în

temeiul dispoziției de drept național care transpune în dreptul național articolul 13 alineatul (2) din Directiva 2005/36/CE și potrivit căreia recunoașterea unei calificări profesionale, în cazurile în care profesia nu este reglementată în statul membru de origine, presupune ca profesia să fi fost exercitată pe o perioadă de un an într-un alt stat membru.

- 16 Valvira a susținut de asemenea că o formare în psihoterapie absolvită într-un alt stat membru este comparată cu formarea actuală efectuată în prezent de universități finlandeze, pentru a determina diferențe substanțiale între conținutul formărilor, respectiv pentru a constata lipsa unor diferențe substanțiale. Potrivit Valvira, în ceea ce privește formarea organizată de UWE-HPI, s-a constatat că două din trei domenii centrale ale formării în psihoterapie – inițierea în munca cu pacienții și psihoterapia de formare – erau atât de deficitare încât formarea nu îndeplinește cerințele de fond și de calitate ale unei formări în psihoterapie. Formarea nu ar fi o formare care dă dreptul de a purta titlul profesional protejat de psihoterapeut.
- 17 Valvira a constatat de asemenea că, în mod normal, se bazează pe certificatele eliberate de universități și de alte organisme de formare din alte state membre și pe informațiile privind conținutul unei formări și nu investighează mai mult decât este necesar conținutul sau modul de realizare practică a formărilor, pentru a stabili dacă există diferențe între formarea absolvită și formarea finlandeză. Potrivit acesteia, împrejurările prezentei cauze ar fi speciale și excepționale. Ar fi existat luări de contact efectuate de studenți îngrijorați, care ar fi absolvit formarea, referitoare la modul de realizare efectivă a formării și la efectele acesteia asupra siguranței pacienților, în măsura în care studiul include primirea pacienților.

Prezentare succintă a motivării trimiterii preliminare

- 18 În jurisprudența sa referitoare la o altă cauză, *Korkein hallinto-oikeus* (Curtea Administrativă Supremă) a constatat că formarea UWE-HPI, în discuție în prezent, nu poate fi considerată o formare absolvită în Finlanda, în sensul articolului 5 alineatul 2 din Legea privind profesioniștii (decizia *Korkein hallinto-oikeus* din 1 iulie 2020, număr de arhivă 2846, rezumatul deciziei⁵). Prin urmare, cererea prezentată de A nu poate fi admisă în temeiul dispozițiilor dreptului național aplicabile dreptului de a purta un titlu profesional pe baza unei formări absolvite în Finlanda.
- 19 Condițiile de acces la profesia de psihoterapeut nu sunt armonizate la nivelul Uniunii, motiv pentru care statele membre sunt îndreptățite să definească cunoștințele și calificările necesare exercitării acestei profesii și să impună prezentarea unei diplome care să ateste deținerea acestor cunoștințe și calificări (a

⁵ Finlex: <https://www.finlex.fi/fi/oikeus/kho/lyhyet/2020/202002846>.

se vedea Hotărârea din 6 octombrie 2015, Brouillard, C-298/14, EU:C:2015:652, punctul 48). Directiva 2005/36/CE nu restrânge posibilitatea de care dispun statele membre în speță, însă acestea trebuie să își exercite competențele în acest domeniu cu respectarea libertăților fundamentale garantate de tratat (a se vedea Hotărârea din 27 iunie 2013, Nasiopoulos, C-575/11, EU:C:2013:430, punctul 20 și jurisprudența citată).

- 20 În Finlanda, profesia de psihoterapeut trebuie considerată profesie reglementată în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2005/36/CE, întrucât dreptul de a purta titlul profesional în cauză nu poate fi atribuit decât unei persoane care îndeplinește condițiile de calificare profesională prevăzute de Legea privind profesiștii și de Regulamentul privind profesiștii.
- 21 Profesia de psihoterapeut este, în Finlanda, o profesie reglementată, în special în vederea garantării siguranței pacienților.
- 22 Întrucât profesia de psihoterapeut nu este menționată de dispozițiile capitolelor II și III din titlul III din Directiva 2005/36/CE, aceasta este, așadar, supusă sistemului general de recunoaștere a calificărilor, prevăzut în capitolul I din acest titlu și în special la articolele 10-14 din această directivă (conform Hotărârii din 21 septembrie 2017, C-125/16, Malta Dental Technologists Association și Reynaud, punctul 38). Potrivit informațiilor primite, profesia de psihoterapeut în Regatul Unit nu este o profesie reglementată, iar exercitarea profesiei nu este o formare profesională reglementată. Prin urmare, prezintă relevanță în special articolul 13 alineatul (2) din directiva menționată.
- 23 Întrucât A nu a exercitat profesia de psihoterapeut într-un alt stat membru în care profesia în cauză nu este reglementată, în opinia Korkein hallinto-oikeus (Curtea Administrativă Supremă), acesta nu are dreptul, în temeiul dispozițiilor directivei, de a avea acces la profesia reglementată de psihoterapeut în Finlanda. De asemenea, întrucât în dreptul național, articolul 6 (astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 1384/2015) alineatul 2 din Legea privind calificările profesionale prevede, asemenea directivei, o experiență profesională de cel puțin un an într-un alt stat membru, dreptul de a purta titlul profesional de psihoterapeut nu poate fi recunoscut nici în temeiul dreptului național.
- 24 La diploma (postgraduate diploma) eliberată de University of the West of England (Bristol) este anexat un document potrivit căruia „The program has been planned in accordance with the requirements of Finland’s Health Care Professionals Decree (564/1994) 2 a § and so that graduates fulfill the requirements in 2 a § Paragraph 3”. Potrivit Korkein hallinto-oikeus (Curtea Administrativă Supremă), declarația unei universități din sistemul de învățământ din Regatul Unit, potrivit căreia formarea corespunde cerințelor Regulamentului finlandez privind profesiștii din domeniul sănătății nu permite să se considere că acest titlu de calificare constituie un titlu de calificare în sensul articolului 13 alineatul (2) al treilea paragraf din directivă. **[OR 11]**

- 25 În cauză au fost susținute diferite opinii în ceea ce privește aspectul dacă, în pofida dispozițiilor directivei, situația trebuia să fie apreciată și în raport cu libertățile fundamentale garantate de articolele 45 și 49 TFUE și cu jurisprudența aferentă a Curții.
- 26 Interpretarea potrivit căreia nu este necesar să se aprecieze o situație precum cea din speță și din perspectiva libertăților fundamentale poate fi justificată prin faptul că această cauză se încadrează în domeniul de aplicare al Directivei 2005/36/CE și al regimului general corespunzător acesteia și că condițiile de exercitare a unei profesii reglementate în statul membru gazdă, precum cele în discuție în prezenta cauză, sunt armonizate de dispozițiile articolului 13 alineatul (2) din Directiva 2005/36/CE (a se vedea, pentru comparație, Hotărârea din 21 septembrie 2017, C-125/16, Malta Dental Technologists Association și Reynaud, punctul 52). Pe de altă parte, motivele hotărârilor pronunțate de Curtea de Justiție (de exemplu, în cauza Brouillard, C-298/14, în special la punctul 54 din aceasta, și în cauza Nasiopoulos, C-575/11, în special la punctul 32 din aceasta) pot confirma interpretarea potrivit căreia ar fi necesar să se aprecieze cauza și din punctul de vedere al libertăților fundamentale.
- 27 Korkein hallinto-oikeus (Curtea Administrativă Supremă) nu cunoaște dacă, în prelucrarea cererilor individuale, Curtea de Justiție a luat poziție în mod expres cu privire la necesitatea de a aprecia și separat, în raport cu Tratatul FUE, condițiile de exercitare a unei profesii reglementate, de natura celor din speță, armonizate prin sistemul general al Directivei 2005/36/CE. Această chestiune face obiectul primei întrebări preliminare adresate de Korkein hallinto-oikeus (Curtea Administrativă Supremă).
- 28 În cazul în care Curtea consideră că, într-o situație precum cea în discuție în speță, cererea trebuie apreciată și din punctul de vedere al libertăților fundamentale garantate de Tratatul FUE, în pofida sistemului detaliat al Directivei 2005/36/CE, revine Korkein hallinto-oikeus (Curtea Administrativă Supremă) sarcina de a decide cu privire la relevanța care trebuie acordată diplomei eliberate de UWE. În acest context, trebuie să se statueze de asemenea cu privire la aspectul dacă autoritatea statului membru gazdă poate, în scopul de a se asigura că un certificat străin atestă titularului său cunoștințe și calificări identice sau, cel puțin, similare cu cele ale unui certificat național, să își întemeieze aprecierea și pe informații obținute în alt mod cu privire la modul de desfășurare a formării sau dacă, chiar în împrejurările speciale ale unei situații precum cea în discuție în speță, autoritatea în cauză trebuie să se bazeze, în privința unui certificat eliberat de o universitate care aparține sistemului de învățământ al unui alt stat membru, pe informațiile referitoare la conținutul formării care îi sunt furnizate de organizatorul acestei formări.
- 29 În cauza Brouillard, C-298/14, Curtea de Justiție a statuat că aprecierea echivalenței unei diplome străine trebuie efectuată exclusiv ținând seama de nivelul cunoștințelor și al calificărilor care pot fi prezumate, pe baza diplomei, în beneficiul titularului său, ținând seama de natura și de durata studiilor și ale

formării practice corespunzătoare (punctul 55 din hotărâre). Potrivit Korkein hallinto-oikeus (Curtea Administrativă Supremă), aceste considerații, asemenea dispoziției articolului 50 alineatul (3) din Directiva 2005/36/CE în cazurile speciale care intră în domeniul său de aplicare, au ca obiect limitarea posibilităților autorității competente din statul membru gazdă de a aprecia conținutul exact și modul de desfășurare practic al unei formări absolvite în sistemul de învățământ al unui alt stat membru. În ipoteza în care Curtea ar răspunde afirmativ **[OR 12]** la prima întrebare preliminară, trebuie să se stabilească, în cauză, dacă dreptul Uniunii se opune ca, în împrejurările specifice ale prezentei cauze, autoritatea competentă a statului membru gazdă să își întemeieze aprecierea privind comparabilitatea unei formări pe informații privind conținutul exact și modul de desfășurare practic al formării obținute în alt mod, iar nu de la organismul de formare sau de la autoritățile competente ale unui alt stat membru.

DOCUMENT DELUCRAT